от света на оръжията които раздават ~~хиряк~~ окия и власт на насилниците.

Царството на Христа ще се роди само в сърцата на хидете.Самоволие.Без насилие,без страх и угроза. И това царство нима да има край... Защото всички окия създадени с меч и кръв - накрая падат и стават на прах. Къде е Вавилон? Где е царството на сумерите ? Где е гордата столица на Саргон? Какво стана с държавата на всемогъщите хети? Помехестана ли от древния Волх? Колко трая империята на Филиповия син Александър? Тъй ще си отиде и гордия Рим и тук/той посочи ~~ирих~~ към отвора на шатрата- мирни стада ще пасат сред развалините на мраморните арки и форуми...

Дребният слаб старец изведнъж сякаш израстна.Той вдигна чело ,насочи поглед къмъ нещо ~~нннннннн~~ видимо само за него безмълвно се помоли,след това отправи смело взор в очите на варварина.

- Агила! Ти ме разбра добре. Ти знаеш за какво царство говоря аз. Нека Тенгри те благослови и ти даде добър съвет. След като дясната ръка завърши своята работа,нека Бич Бехи отстъпи място за делото на лявата ръка Бехия.... -Той докосна с три пръсти челото сърцето и двете рамене на великия воин. - Сбогом,сине мой...

Навъ дълго и упорито биеха бойните барабани.Конете цвилеха с горещо нетърпение. Внесе се мощният ,гроазек призив на медните тръби в привет на Господари на Света.Огромния лагер шумеше като кошер сред трепкащите светлинки на факлите. Беше се вече мрь нало.

Вождът на жирите се притича и подаде стремето. Кралят на гепидите подаде ~~вадисе~~.Великият ~~кагас~~ потупа любимия си хребет по челото.Някаква загадъчна усмивка сливаше единия ъгъл на устата му..Той се бореше с някаква страшна сила. Той се бореше с себе си. Изведнъж той пъргаво се метна на седлото,придърпа ~~вадите~~ и издаде няколко къси и резки заповеди:

Да се вдигне обсадата.Да се тръгне в бърз поход обратно,по посока на Илирик и Панония. Да се върне с велики почести и под силна охрана папа Лъв отново в Рим.

Кралете и князете се спогледаха смутени,изтръпнали. По никому не мина нито за миг през ума мисъл за противоречие.

Отново екнаха бойните тръби.Забиха ситно и тревожно барабаните. Лагерът набързо се вдигаше и тръгваше в походен ред.

Когато прегазиха Тибъра беше вече нощ.